

अयं बभूव भुवनस्य गर्भः । तिष्ठे देवा इदमद्यागमिष्ठाः ।
इमेऽनु द्यावापृथिवी समीची । तन्वाने यज्ञं पुरु पेशसं
धिया । आस्मै पृणीतां भुवनानि विश्वा । पूजां पुष्टिम-
मृतं नवेन ॥ ५ ॥

इमे धेनू अमृतं ये दुहात । पयस्वत्युत्तरामेतु पुष्टिः ।
इमं यज्ञं जुषमाणे नवेन । समीची द्यावापृथिवी घृता-
ची । यविष्ठो हव्यवाहनः । चित्रभानुर्घृतासुतिः । नव-
जातो विरोचसे । अग्ने तत्ते महित्वनं । त्वमग्ने देवता-
भ्यः । भागे देव न मीयसे ॥ ६ ॥

स एना विद्वान् यक्ष्यसि । नवः स्तोमं जुषस्व नः । अ-
ग्निः प्रथमः प्राश्नातु । स हि वेद् यथा हविः । शिवा अ-
सभ्यमोषधीः । कृणोतु विश्वचर्षणिः । भद्रान् श्रेयः
समनैष्ट देवाः । त्वया वसेन समशीमहि त्वा । स नो म-
योभूः पितो अविशस्व । शन्तो काय ननु वे स्योनः ॥ एत-
मुत्थं मधुना संयुतं यवं । सरस्वत्या अधिमनावचर्कुषुः ।
इन्द्र आसीत्सीरपतिः शतक्रतुः । कीनाशा आसन्मरुतः
सुदानवः ॥ ७ ॥

पुरस्तादृणीमहे जुषेथां तर्पयतामृतं नवेन मीयसे
स्योनश्चत्वारि च ॥ अनु० ८ ॥